

Nourish the Roots, and the Branches Will Grow

By Elder Dieter F. Uchtdorf
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Vyživujte kořeny, a větve porostou

Starší Dieter F. Uchtdorf
Kvorum Dvanácti apoštolů

October 2024 general conference

The branches of your testimony will draw strength from your deepening faith in Heavenly Father and His Beloved Son.

Větve vašeho svědectví budou čerpat sílu z vaší prohlubující se víry v Nebeského Otce a v Jeho Milovaného Syna.

An Old Chapel in Zwickau

The year 2024 is something of a milestone year for me. It marks 75 years since I was baptized and confirmed a member of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints in Zwickau, Germany.

My membership in the Church of Jesus Christ is precious to me. To be counted among God's covenant people, with you, my brothers and sisters, is one of the greatest honors of my life.

When I think about my personal journey of discipleship, my mind often goes back to an old villa in Zwickau, where I have cherished memories of attending sacrament meetings of the Church of Jesus Christ as a child. It is there where the seedling of my testimony received its earliest nourishing.

This chapel had an old air-driven organ. Every Sunday a young man was assigned to push up and down the sturdy lever operating the bellows to make the organ work. I sometimes had the great privilege of assisting in this important task.

While the congregation sang our beloved hymns, I pumped with all my strength so the organ would not run out of wind. From the bellows operator seat, I had a great view of some stunning stained-glass windows, one depicting the Savior Jesus Christ and another portraying Joseph Smith in the Sacred Grove.

I can still remember the sacred feelings I had

Stará kaple ve Zwickau

Rok 2024 je pro mě jakýmsi milníkem. Uplynulo již 75 let od mého křtu a konfirmace za člena Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů v německém Zwickau.

Členství v Církvi Ježíše Krista je pro mě drahocenné. Být spolu s vámi, bratři a sestry, součástí Božího lidu smlouvy je jedna z největších poct v mém životě.

Když přemýšlím o své osobní cestě učednictví, často se mi vybaví jedna stará vila ve Zwickau, se kterou se mi pojí krásné vzpomínky, kdy jsem tam jako dítě chodil na shromáždění svátosti Církve Ježíše Krista. Právě tam začala být poprvé vyživována sazenička mého svědectví.

V této kapli byly staré varhany s měchy. Každou neděli byl jeden z mladých mužů pověřen, aby pumpoval pákou měchů, která šla ztuha, aby varhany mohly hrát. Někdy jsem měl tuto velikou výsadu pomáhat s tímto důležitým úkolem i já.

Zatímco shromáždění zpívali naše milované náboženské písně, já jsem ze všech sil pumpoval, aby varhanám nadošel vzduch. Ze sedadla pro obsluhu měchů jsem měl skvělý výhled na překrásná vitrážová okna, z nichž jedno vyobrazovalo Spasitele Ježíše Krista a druhé Josepha Smitha v Posvátném háji.

Dodnes si vybavuji ony posvátné pocity, kte-

as I looked at those sunlit windows while listening to the testimonies of the Saints and singing the hymns of Zion.

In that holy place, the Spirit of God bore witness to my mind and heart that it was true: Jesus Christ is the Savior of the world. This is His Church. The Prophet Joseph Smith saw God the Father and Jesus Christ and heard Their voices.

Earlier this year, while on assignment in Europe, I had the opportunity to return to Zwickau. Sadly, that beloved old chapel isn't there anymore. It was torn down many years ago to make room for a large apartment building.

What Is Eternal, and What Is Not?

I admit that it's sad to know that this beloved building from my childhood is now just a memory. It was a sacred building to me. But it was just a building.

By contrast, the spiritual witness I gained from the Holy Ghost those many years ago has not passed away. In fact, it has grown stronger. The things I learned in my youth about the fundamental principles of the gospel of Jesus Christ have been my firm foundation throughout my life. The covenant connection I forged with my Heavenly Father and His Beloved Son has stayed with me—long after the Zwickauchapel was dismantled and the stained-glass windows were lost.

“Heaven and earth shall pass away,” Jesus said, “but my words shall not pass away.”

“The mountains shall depart, and the hills be removed; but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the Lord.”

One of the most important things we can learn in this life is the difference between what is eternal and what is not. Once we understand that, everything changes—our relationships, the choices we make, the way we treat people.

Knowing what is eternal and what is not is key to growing a testimony of Jesus Christ and His Church.

Don't Mistake the Branches for the Roots

The restored gospel of Jesus Christ, as the Prophet Joseph Smith taught, “embrace[s] all, and every item of truth.” But that doesn't mean that all truth is of equal value. Some truths are core, essential, at the root of our faith. Others

ré jsem měl, když jsem se díval do oněch sluncem zalitých oken, naslouchal svědectvím Svatých a zpíval písně Sionu.

Na onom svatém místě mi Duch Boží do mysli i do srdce vnesl svědectví o tom, že je to pravda: Ježíš Kristus je Spasitel světa. Toto je Jeho Církev. Prorok Joseph Smith viděl Boha Otce a Ježíše Krista a slyšel Jejich hlasy.

Když jsem byl letos na základě pověření v Evropě, měl jsem příležitost se do Zwickau vrátit. Tato milovaná stará kaple tam už naneštěstí nestojí. Před mnoha lety byla stržena, aby místo ní mohl vyrůst velký bytový dům.

Co je věčné, a co nikoli?

Přiznám se, že jsem smutný při pomyšlení, že tato milovaná budova z mého dětství je již pouhou vzpomínkou. Tato budova pro mě byla posvátná. Ale byla to jen budova.

Naopak svědectví, které jsem před oněmi mnoha lety získal od Ducha Svatého, nepominulo. Ve skutečnosti zesílilo. To, čemu jsem se v mládí naučil o základních zásadách evangelia Ježíše Krista, představuje v mém životě pevné základy. Ono smluvní spojení, které jsem navázal se svým Nebeským Otcem a Jeho Milovaným Synem, je živé dodnes – dlouho poté, co byla kaple ve Zwickau zbořena a vitrážová okna zmizela.

„Nebe a země pominou,“ řekl Ježíš, „ale slova má nepominou.“

„A byť [by] se i hory pohybovaly, a pahrbkové ustupovali, milosrdenství mé však od tebe neodstoupí, a smlouva pokoje mého se nepohne, praví... Hospodin.“

Jednou z nejdůležitějších věcí, kterým se v tomto životě můžeme naučit, je rozdíl mezi tím, co je věčné, a tím, co není. Jakmile toto pochopíme, všechno se změní – naše vztahy, rozhodnutí, která činíme, i to, jak se chováme k lidem.

Vědět, co je věčné, a co nikoli, je klíčem k prohlubování svědectví o Ježíši Kristu a Jeho Církvi.

Nepleťte si větve s kořeny

Jak učil Prorok Joseph Smith, znovuzřížené evangelium Ježíše Krista zahrnuje „veškerou pravdu a každou její částčku“. To však neznamená, že všechny pravdy mají stejnou hodnotu. Některé pravdy jsou stěžejní a zásadní a tvoří

are appendages or branches—valuable, but only when they are connected to the fundamentals.

The Prophet Joseph also said, “The fundamental principles of our religion are the testimony of the Apostles and Prophets, concerning Jesus Christ, that He died, was buried, and rose again the third day, and ascended into heaven; and all other things which pertain to our religion are only appendages to it.”

In other words, Jesus Christ and His atoning sacrifice are the root of our testimony. All other things are branches.

This is not to say that the branches are unimportant. A tree needs branches. But as the Savior told His disciples, “The branch cannot bear fruit of itself, except it abide in the vine.” Without a connection to the Savior, to the nourishment found in the roots, a branch withers and dies.

When it comes to nourishing our testimonies of Jesus Christ, I wonder if we sometimes mistake the branches for the roots. This was the mistake Jesus observed in the Pharisees of His day. They paid so much attention to the relatively minor details of the law that they ended up neglecting what the Savior called “the weightier matters”—fundamental principles like “justice and mercy and faith.”

If you want to nourish a tree, you don’t splash water on the branches. You water the roots. Similarly, if you want the branches of your testimony to grow and bear fruit, nourish the roots. If you are uncertain about a particular doctrine or practice or element of Church history, seek clarity with faith in Jesus Christ. Seek to understand His sacrifice for you, His love for you, His will for you. Follow Him in humility. The branches of your testimony will draw strength from your deepening faith in Heavenly Father and His Beloved Son.

For example, if you want a stronger testimony of the Book of Mormon, focus on its witness of Jesus Christ. Notice how the Book of Mormon testifies of Him, what it teaches about Him, and how it invites and inspires you to come unto Him.

If you’re seeking a more meaningful experience in Church meetings or in the temple, try looking for the Savior in the sacred ordinances we receive there. Find the Lord in His holy house.

If you ever feel burned out or overwhelmed

kořeny naší víry. Jiné představují přídatky neboli větve – jsou hodnotné, ale pouze tehdy, když jsou spojeny s těmi základními.

Prorok Joseph také řekl: „Základními zásadami našeho náboženství jsou svědectví apoštolů a proroků ohledně Ježíše Krista, že On zemřel, byl pohřben, opět vstal třetího dne a vystoupil na nebesa; a vše ostatní, co se týká našeho náboženství, jsou pouhé přídatky.“

Jinými slovy, Ježíš Kristus a Jeho smírná oběť tvoří kořeny našeho svědectví. Vše ostatní jsou větve.

To neznamena, že větve nejsou důležité. Strom větve potřebuje. Ale jak řekl Spasitel svým učedníkům: „Ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstala-li by při kmenu.“ Bez spojení se Spasitelem, s oněmi živinami, jež se nacházejí v kořenech, větev uschne a uhynie.

Pokud jde o vyživování našeho svědectví o Ježíši Kristu, říkám si, zda si někdy nepletete větve s kořeny. To byla chyba, kterou Ježíš pozoroval u tehdejších farizeů. Věnovali tolik pozornosti relativně nepodstatným podrobnostem zákona, že nakonec, slovy Spasitele, opomíjeli to, „což těžšího jest“ – základní zásady jako spravedlnost, milosrdenství a víru.

Chcete-li vyživovat strom, nekropíte vodou větve. Zaléváte kořeny. Podobně, chcete-li, aby větve vašeho svědectví sílily a nesly ovoce, vyživujte kořeny. Pokud si nejste jisti určitou naukou, církevní praktikou nebo záležitostmi z církevní historie, usilujte o porozumění s vírou v Ježíše Krista. Snažte se pochopit oběť, kterou pro vás učinil, lásku, kterou k vám chová, a vůli, kterou ohledně vás má. Pokorně Ho následujte. Větve vašeho svědectví budou čerpat sílu z vaší prohlubující se víry v Nebeského Otce a v Jeho Milovaného Syna.

Chcete-li například získat silnější svědectví o Knize Mormonově, zaměřte se na její svědectví o Ježíši Kristu. Všimněte si, jak o Něm Kniha Mormonova svědčí, čemu o Něm učí a jak vás vybízí a inspiruje, abyste k Němu přišli.

Pokud usilujete o hodnotnější zážitky na církevních shromážděních či v chrámu, zkuste hledat Spasitele v posvátných obřadech, které tam přijímáme. Nacházejte Pána v Jeho svatém domě.

Cítíte-li se někdy vyhořelí nebo přetížení

by your Church calling, try refocusing your service on Jesus Christ. Make it an expression of your love for Him.

Nourish the roots, and the branches will grow. And in time, they will bear fruit.

Rooted and Built Up in Him

Strong faith in Jesus Christ doesn't happen overnight. No, in this mortal world, it's the thorns and thistles of doubt that grow spontaneously. The healthy, fruitful tree of faith requires intentional effort. And a vital part of that effort is making sure we are firmly rooted in Christ.

For example: At first, we may be drawn to the Savior's gospel and Church because we are impressed by the friendly members or by the kind bishop or the clean looks of the chapel. These circumstances are certainly important to grow the Church.

Nevertheless, if the roots of our testimony never grow deeper than that, what will happen when we move to a ward that meets in a less impressive building, with members who aren't so friendly, and the bishop says something that offends us?

Another example: Doesn't it seem reasonable to hope that if we keep the commandments and are sealed in the temple, we will be blessed with a large, happy family with bright, obedient children, all of whom stay active in the Church, serve missions, sing in the ward choir, and volunteer to help clean the meetinghouse every Saturday morning?

I certainly hope that all of us will see this in our lives. But what if it doesn't happen? Will we stay bound to the Savior regardless of circumstances—trusting Him and His timing?

We must ask ourselves: Is my testimony based on what I hope to happen in my life? Is it dependent on the actions or attitudes of others? Or is it firmly founded on Jesus Christ, "rooted and built up in him," regardless of life's changing circumstances?

Traditions, Habits, and Faith

The Book of Mormon tells of a people who "were strict in observing the ordinances of God." But then a skeptic named Korihor came along, mocking the Savior's gospel, calling it the "foolish" and "silly traditions of their fathers." Ko-

kvůli svému církevnímu povolání, zkuste svou službu znovu zaměřit na Ježíše Krista. Učiňte z ní vyjádření lásky, kterou k Němu chováte.

Vyživujte kořeny, a větve porostou. A časem ponesou ovoce.

Vkořenění a vzdělání na Něm

Silná víra v Ježíše Krista se neobjeví jen tak přes noc. Ne, v tomto smrtelném světě roste samo od sebe jen trní a bodláčí pochybností. Zdravý a plodný strom víry vyžaduje vědomé úsilí. A zcela zásadní součástí tohoto úsilí je zajištění toho, abychom byli pevně zakořeněni v Kristu.

Zpočátku nás například může Spasitelovo evangelium a Jeho Církev přitahovat proto, že na nás zapůsobí přátelští členové, laskavý biskup nebo krásné prostory kaple. Tyto okolnosti jsou pro růst Církve rozhodně důležité.

Pokud však kořeny našeho svědectví neprorostou hlouběji, co se stane, když se přestěhujeme do sboru, který se schází v méně působivé budově, jehož členové již nejsou tak přátelští a biskup řekne něco, co nás urazí?

A další příklad: Nepřipadá vám oprávněné doufat, že když budeme dodržovat příkázání a dáme se zpečetit v chrámu, budeme požehnáni velkou, šťastnou rodinou s chytrými a poslušnými dětmi, z nichž všechny zůstanou aktivní v Církvi, budou sloužit na misii, zpívat v pěveckém sboru a každou sobotu dopoledne dobrovolně pomáhat s úklidem sborového domu?

Já si samozřejmě přeji, aby se nám toto všechno splnilo. Ale co když se to nestane? Zůstaneme spojeni se Spasitelem bez ohledu na okolnosti, s důvěrou v Něho a v Jeho načasování?

Musíme se sami sebe zeptat: Je mé svědectví založeno na tom, co si přeji, aby se mi v životě vyplnilo? Je závislé na skutcích nebo postojích druhých? Nebo je pevně založeno na Ježíši Kristu, „[vkořeněno a vzděláno] na něm“, bez ohledu na proměnlivé okolnosti v životě?

Tradice, zvyky a víra

Kniha Mormonova vypráví o lidech, kteří „byli přísní v dodržování nařízení Božích“. Pak se ale objevil skeptik jménem Korihor, který se Spasitelovu evangeliu vysmíval a říkal, že jsou to „pošetilé“ a „[hloupé tradice] jejich otců“. Korihor

rihor led “away the hearts of many, causing them to lift up their heads in their wickedness.” But others he could not deceive, because to them, the gospel of Jesus Christ was much more than a tradition.

Faith is strong when it has deep roots in personal experience, personal commitment to Jesus Christ, independent of what our traditions are or what others may say or do.

Our testimony will be tested and tried. Faith is not faith if never tested. Faith is not strong if never opposed. So don't despair if you have trials of faith or unanswered questions.

We should not expect to understand everything before we act. That is not faith. As Alma taught, “Faith is not to have a perfect knowledge of things.” If we wait to act until all of our questions are answered, we severely limit the good we can accomplish, and we limit the power of our faith.

Faith is beautiful because it persists even when blessings don't come as hoped for. We can't see the future, we don't know all the answers, but we can trust Jesus Christ as we keep moving forward and upward because He is our Savior and Redeemer.

Faith endures the trials and the uncertainties of life because it is firmly rooted in Christ and His doctrine. Jesus Christ, and our Father in Heaven who sent Him, together constitute the one undeviating, perfectly reliable object of our trust.

A testimony is not something that you build once and it stands forever. It's more like a tree that you nourish constantly. Planting the word of God in your heart is only the first step. Once your testimony starts to grow, then the real work begins! That's when you “nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit.” It takes “great diligence” and “patience with the word.” But the Lord's promises are sure: “Ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you.”

My dear brothers and sisters, my dear friends, there's a part of me that misses the old Zwickau chapel and its stained-glass windows. But over the past 75 years, Jesus Christ has led me on a journey through life that is more thrilling than I could ever have imagined. He has

svedl „srdce mnohých, způsobuje, že pozvedali hlavy v zlovolnosti své“. Jiné však oklamat nedokázal, protože pro ně bylo evangelium Ježíše Krista něčím mnohem více než jen tradicí.

Víra je silná, pokud je hluboce zakořeněna v osobních zkušenostech a zážitcích a v osobní oddanosti Ježíši Kristu, nezávisle na našich tradicích nebo na tom, co mohou říkat či dělat druzí.

Naše svědectví bude zkoušeno a prověřováno. Víra není vírou, pokud není nikdy zkoušena. Víra není silná, pokud nikdy nezažívá protivenství. A tak nezaoufejte, pokud procházíte zkouškami víry nebo máte nezodpovězené otázky.

Nemáme očekávat, že všemu porozumíme dříve, než začneme jednat. To není víra. Jak učil Alma: „Víra neznamená mít dokonalou znalost věcí.“ Budeme-li s jednáním otálet, dokud nebudou zodpovězeny všechny naše otázky, výrazně tím omezíme to dobré, co můžeme vykonat, a omezíme i moc své víry.

Víra je nádherná, protože vytrvá i tehdy, když požehnání nepřicházejí tak, jak jsme doufali. Nevidíme do budoucnosti, neznáme všechny odpovědi, ale můžeme důvěřovat Ježíši Kristu, zatímco kráčíme kupředu a nahoru, protože On je náš Spasitel a Vykupitel.

Víra ve zkouškách a nejistotách života vytrvá, protože je pevně zakořeněna v Kristu a Jeho nauce. Ježíš Kristus a náš Otec v nebi, který Jej poslal, jsou společně těmi jedinými bytostmi, které jsou neochvějné a dokonale spolehlivé a kterým můžeme plně důvěřovat.

Svědectví nefunguje tak, že si ho jednou vybudujete a poté vydrží na věky. Je spíše jako strom, který neustále vyživujete. Zasadit si do srdce slovo Boží je pouze prvním krokem. Ta skutečná práce začíná, jakmile vaše svědectví začne růst! Pak ho vyživujete „s velikou péčí, aby [mohlo] zapustiti kořeny, aby [mohlo] vyrůstí a přinéstí... ovoce“. Vyžaduje to „velikou [píli]“ a „trpělivost... při vyživování slova“. Ale Pánova zaslíbení jsou spolehlivá: „Pak... sklídíte odměnu za víru svou a za píli svou a za trpělivost a za shovívavost, když jste čekali na to, až vám strom přinese ovoce.“

Draží bratři a sestry, draží přátelé, část mého já stále postrádá onu starou kapli ve Zwickau a její vitrážová okna. Ale v uplynulých 75 letech mě Ježíš Kristus provázel životem po cestě, která je úžasnější, než bych si kdy býval dokázal představit. Utěšuje mě v mých strastech, pomáhá mi

comforted me in my afflictions, helped me to recognize my weaknesses, healed my spiritual wounds, and nourished me in my growing faith.

It is my sincere prayer and blessing that we will constantly nourish the roots of our faith in the Savior, in His doctrine, and in His Church. Of this I testify in the sacred name of our Savior, our Redeemer, our Master—in the name of Jesus Christ, amen.

rozpoznávat mé slabosti, uzdravuje má duchovní zranění a vyživuje mě v mé rostoucí víře.

Upřímně se modlím a žehnám nám, abychom neustále vyživovali kořeny své víry ve Spasitele, v Jeho nauku a v Jeho Církev. O tom svědčím v posvátném jménu našeho Spasitele, našeho Vykupitele a našeho Mistra – ve jménu Ježíše Krista, amen.